DOMSTOLENS DOM (anden afdeling)
7. maj 1986 *

I sag 156/85

angående en anmodning, som tribunal de grande instance de Mulhouse (Frankrig) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag

Anklagemyndigheden

mod

1) **Perles Eurotool**, med hjemsted i Pieterlen (Schweiz),

2) **Perles France**, med hjemsted i Paris,

3) **Lesage & Cie**, med hjemsted i Mulhouse,

4) **Jacques Roth**,

5) **Alfred Faller**,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af protokol nr. 2 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og vedrørende metoderne for administrativt samarbejde i tilknytning til interimsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien

* Processprog: Fransk.

om samhandel og handelssamarbejde, underskrevet den 6. maj 1980 (EFT L 130, s. 2) og godkendt ved Rådets forordning nr. 1272/80 af 22. maj 1980 (EFT L 130, s. 1),

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden K. Bahlmann, dommerne O. Due og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

efter at der er afgivet indlæg af

— selskaberne Perles Eurotool og Perles France ved advokat M. Menant, Paris,

— selskabet Lesage & Cie og J. Roth og A. Faller ved advokat Lesage, Mulhouse,

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved G. Campogrande fra Kommissionens juridiske tjeneste,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. marts 1986,

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 23. april 1985, indgået til Domstolen den 23. maj 1985, har tribunal de grande instance de Mulhouse i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 5 i protokol nr. 2 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og vedrørende metoderne for administrativt samarbejde i tilknytning til interimsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien om samhandel og handelssamarbejde, underskrevet den 6. maj 1980 (EFT L 130, s. 2) og godkendt ved Rådets forordning nr. 1272/80 af 22. maj 1980 (EFT L 130, s. 1) for at kunne afgøre, hvorvidt en omfakturering i et tredjeland af varer med oprindelse i Jugoslavien har betydning for anvendelsen af interimsaftalen på de pågældende varer.

2 Spørgsmålet er rejst under en straffesag, hvorunder selskaberne Perles Eurotool, Perles France og Lesage & Cie samt J. Roth og M. Faller er tiltalt for at have anført urigtige oplysninger i et certifikat med henblik på at blive omfattet af en i Frankrig gældende præferenceordning i henhold til en international aftale. Dette forhold er strafbart i henhold til toldlovens artikler 426-5 og 414.

3 I 1981 indførte toldagenturet Lesage & Cie, Mulhouse, på vegne af selskabet Perles France, Paris, der er et datterselskab af selskabet Perles Eurotool, Pieterlen (Schweiz), i fem tilfælde værktøjsmaskiner til Frankrig, der blev angivet at være af jugoslavisk oprindelse. Toldagenturet fremlagde varecertifikater EUR 1, jfr. bilag V til protokol nr. 2, som var udstedt af de jugoslaviske myndigheder efter anmod-

ning fra produktionsselskabet Iskraa Commerce, som er det jugoslaviske moderselskab for selskabet Perles Eurotool, og toldagenturet opnåede på dette grundlag efter ansøgning suspension af tolden. I henhold til det nævnte varecertifikat EUR 1, var værktøjsmaskinerne vel bestemt for selskabet Perles France, men af selskabet Iskraa Commerce var de først blevet faktureret til selskabet Perles Eurotool, førend de, mens de var oplagret under toldtilsyn i Schweiz, blev omfaktureret til selskabet Perles France af Perles Eurotool.

4 Efter at det franske toldvæsen havde fået kendskab til omfaktureringen i forbindelse med en senere kontrol af 20. april 1982, indtog man det standpunkt, at værktøjsmaskinerne var bragt i handelen i Schweiz. Under henvisning til, at det er en betingelse for at blive omfattet af interimsaftalen, at de importerede varer ikke er bragt i handelen uden for de kontraherende parters territorium, foranledigede toldvæsenet, at selskaberne Perles Eurotool, Perles France og Lesage & Cie samt Roth og Faller (herefter benævnt de tiltalte) — sidstnævnte som ansvarlige for de over for toldvæsenet afgivne oplysninger i forbindelse med indførslerne — blev tilsagt for tribunal de grande instance som tiltalt for det førnævnte strafbare forhold.

5 Tribunal de grande instance bemærkede, at de omhandlede indførsler var gennemført under henvisning til interimsaftalen, og anførte dernæst, at det fremgår af artikel 5 i protokol nr. 2, at for så vidt angår varer, der under transporten har passeret andre områder end de kontraherende parters, finder aftalen alene anvendelse, »såfremt varerne ... ikke er bragt i handelen eller eksporteret til frit forbrug«.[1] Idet den nationale ret var af den opfattelse, at betydningen af en omfakturering måtte fastlås ved fortolkning af begrebet »bragt i handelen«, fandt den det nødvendigt at forelægge sagen for Domstolen, og den har herefter forelagt følgende præjudicielle spørgsmål:

»Såfremt varer, der har oprindelse i Jugoslavien og er omfattet af handelsaftalen mellem EØF og Jugoslavien, omfaktureres i et tredjeland, kan varerne da anses for bragt i handelen eller overgået til frit forbrug, jfr. artikel 5 i protokol nr. 2 vedrørende definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og vedrørende metoderne for administrativt samarbejde«?

1 — O. a.: Den citerede passus mangler i den danske udgave.

6 De tiltalte og Kommissionen, der som de eneste har afgivet skriftlige og mundtlige indlæg, har anført, at en simpel handelsmæssig disposition som en omfakturering, uden at der sker nogen toldbehandling, overførsel til fri omsætning eller forarbejdning af varen, ikke opfylder betingelserne for, at varen herved kan anses for bragt i handelen. Kommissionen har herved anført, at formålet med artikel 5 i protokol nr. 2 dels er at sikre, at varen ikke ombyttes under transporten, dels at forhindre at tredjelande bliver omfattet af præferenceordningen via eksport til Fællesskabet af varer, der oprindeligt var bestemt for markedet i vedkommende tredjeland. Ifølge Kommissionen er det ved anvendelsen af interimsaftalen i øvrigt uden betydning, om importforretningen — lige så vel som enhver anden handelstransaktion — rent økonomisk er fordelagtig.

7 Med henblik på besvarelsen af det forelagte spørgsmål bemærkes indledningsvis, at interimsaftalen i henhold til artikel 1 i protokol nr. 2 alene finder anvendelse på varer, der har oprindelse på de to kontraherende parters områder, og som er blevet transporteret direkte fra det ene område til det andet. Ved direkte transporterede varer forstås i henhold til artikel 5, stk. 1, varer, der transporteres uden passage af andre områder end de kontraherende parters, og det anføres, at begrebet direkte transport herved tillige omfatter varer, der har passeret andre områder end de kontraherende parters, men er forblevet under opsyn af toldmyndighederne i transitlandet og ikke er bragt i handelen eller eksporteret til frit forbrug i det pågældende land. Endvidere bemærkes, at interimsaftalen i henhold til betragtning 2 »tager sigte på at styrke, udbygge og differentiere de forbindelser, der er etableret«, samt at den i henhold til artikel 1 har til formål »at fremme samhandelen mellem de kontraherende parter«, især »med henblik på at skabe bedre betingelser for jugoslaviske varers adgang til Fællesskabets marked«.

8 Det fremgår af de anførte bestemmelser og af formålet med interimsaftalen, at aftalen udelukkende finder anvendelse på varer, der stammer fra de to kontraherende parter, og at varer fra tredjelande ikke er omfattet. Det fremgår endvidere, at det, såfremt varerne under transporten passerer et tredjeland, må sikres, at deres endelige bestemmelsessted — nemlig de kontraherende parters områder — ikke ændres. En sådan ændring af bestemmelsesstedet er nemlig uforenelig med aftalens formål, hvorefter der kun gælder en præferenceordning for samhandelen mellem de to kontraherende parter. Endelig fremgår det, at varerne ikke under transporten

må gøres til genstand for nogen form for toldbehandling, overførsel til fri omsætning eller forarbejdning, som vil kunne ændre deres karakter af varer med oprindelsesstatus.

9 Derimod er retlige og handelsmæssige dispositioner, der ikke umiddelbart berører transporten af varerne, og hvorved produkternes bestemmelsessted og oprindelse ikke ændres, ikke i modstrid med princippet om direkte transport som fastslået ved den ovennævnte bestemmelse. En handelsmæssig disposition som udfærdigelse af en ny faktura for varer, der befinder sig under opsyn af toldmyndighederne i transitlandet, kan således ikke i sig selv påvirke varernes bestemmelsessted eller deres oprindelse. Dette bestyrkes af artikel 5, stk. 2, i protokol nr. 2, hvoraf det fremgår, at den dokumentation, der skal fremlægges for, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, ikke har nogen forbindelse med handelsmæssige dispositioner under transporten.

10 Det af tribunal de grande instance de Mulhouse forelagte spørgsmål skal herefter besvares således, at omfakturering af en vare, der stammer fra en af de kontraherende parter i interimsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien om samhandel og handelssamarbejde, og som er forblevet under tilsyn af toldmyndighederne i et tredjeland, der benyttes som transitland, ikke i sig selv indebærer, at varen herved anses for bragt i handelen eller eksporteret til frit forbrug, jfr. artikel 5 i den til interimsaftalen knyttede protokol nr. 2 vedrørende definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og vedrørende metoderne for administrativt samarbejde.

Sagens omkostninger

11 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt af tribunal de grande instance de Mulhouse ved kendelse af 23. april 1985, for ret:

Omfakturering af en vare, der stammer fra en af de kontraherende parter i interimsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien om samhandel og handelssamarbejde, og som er forblevet under tilsyn af toldmyndighederne i et tredjeland, der benyttes som transitland, indebærer ikke i sig selv, at varen herved anses for bragt i handelen eller eksporteret til frit forbrug, jfr. artikel 5 i den til interimsaftalen knyttede protokol nr. 2 vedrørende definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og vedrørende metoderne for administrativt samarbejde.

Bahlmann Due O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. maj 1986.

P. Heim
Justitssekretær

K. Bahlmann
Formand for anden afdeling